

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

SECTION I: 'THE DILEMMA OF HUMAN WORTH'

Deuteronomy 30:19

19 I call heaven and earth to witness against you this day, that I have set before thee life and death, the blessing and the curse; therefore choose life, that thou mayest live, thou and thy seed;

יִט הַעֲדוּתִי בְכֶם הַיּוֹם, אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ-
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ, הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה;
וּבְחֵרָתְךָ, בְּחַיִּים--לְמַעַן תִּחְיֶה, אֶתְּךָ וְזֶרְעֶךָ.

Mishnah Sanhedrin 4:5

How were the witnesses inspired with awe? Witnesses in capital charges were brought in and intimidated [thus]: perhaps what ye say is based only on conjecture, or hearsay, or is evidence from the mouth of another witness, or even from the mouth of a trustworthy person: perhaps ye are unaware that ultimately we shall scrutinize your evidence by cross examination and inquiry? Know then that capital cases are not like monetary cases. In civil suits, one can make monetary restitution and thereby effect his atonement; but on capital cases he is held responsible for his blood [Sc. The accused's] and the blood of his [potential] descendants until the end of time, for thus we find in the case of Cain, who killed his brother, that it is written: 'The bloods of thy brother cry unto me' (Gen. 4:10): not the blood of thy brother, but the bloods of thy brother, is said – i.e., his blood and the blood of his [potential] descendants. (Alternatively, the bloods of thy brother, teaches that his blood was splashed over trees and stones.) For this reason was man created alone, to teach thee that whosoever destroys a single soul of Israel, scripture imputes [guilt] to him as though he had destroyed a complete world; and whosoever preserves a single soul of Israel, scripture ascribes [merit] to him as though he had preserved a complete world. furthermore, [he was created alone] for the sake of peace among men, that one might not say to his fellow, 'my father was greater than thine, and that the minim might not say, there are many ruling powers in heaven; again, to proclaim the greatness of the holy one, blessed be he: for if a man strikes many coins from one mold, they all resemble one another, but the supreme king of kings, the holy one, blessed be he, fashioned every man in the stamp of the first man, and yet not one of them resembles his fellow. therefore every single person is obliged to say: the world was created for my sake. why should we incur this anxiety? [know then:] is it not already written, 'and he being a witness, whether he hath seen or known, if he do not utter it?' (Lev. 5:1) and should ye say: why should we bear guilt for the blood of this [man]: — surely, however, it is said, 'when the wicked perish, there is joy!' (Prov. 11)

כיצד מאיימין את העדים על עידי
נפשות היו מכניסין אותן ומאיימין
עליהן שמא תאמרו מאומד
ומשמועה עד מפי עד ומפי אדם
נאמן שמא אי אתם יודעין שסופנו
לבדוק אתכם בדרישה ובחקירה הו
יודעין שלא כדיני ממונות דיני
נפשות דיני ממונות אדם נותן ממון
ומתכפר לו דיני נפשות דמו ודם
זרעותיו תלויין בו עד סוף העולם
שכן מצינו בקין שהרג את אחיו
שנאמר (בראשית ד) דמי אחיך
צועקים אינו אומר דם אחיך אלא
דמי אחיך דמו ודם זרעותיו דבר
אחר דמי אחיך שהיה דמו מושלך
על העצים ועל האבנים לפיכך נברא
אדם יחידי ללמדך שכל המאבד
נפש אחת מישראל מעלה עליו
הכתוב כאילו איבד עולם מלא וכל
המקיים נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא
ומפני שלום הבריות שלא יאמר
אדם לחבירו אבא גדול מאביך
ושלא יהו המינים אומרים הרבה
רשויות בשמים ולהגיד גדולתו של
הקב"ה שאדם טובע כמה מטבעות
בחותם אחד כולן דומין זה לזה
ומלך מלכי המלכים הקב"ה טבע כל
אדם בחותמו של אדם הראשון ואין
אחד מהן דומה לחבירו לפיכך כל
אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא
העולם ושמא תאמרו מה לנו ולצרה
הזאת והלא כבר נאמר (ויקרא ה)
והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד
וגו' ושמא תאמרו מה לנו לחוב
בדמו של זה והלא כבר נאמר
(משלי יא) באבוד רשעים רנה:

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

SECTION II: 'BAD DOG'

Deuteronomy 22:8

ח כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֲדָשׁ, וְעָשִׂיתָ מַעְקָה לְגִגְרְךָ; וְלֹא-תָשִׂים דָּמַיִם בְּבֵיתְךָ, כִּי-יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ.	8 When thou buildest a new house, then thou shalt make a parapet for thy roof, that thou bring not blood upon thy house, if any man fall from thence.
---	---

Tosefta Baba Kamma 6:27

If a worker entered the courtyard of the householder without permission, even though he is entitled to enter and collect his wages, and the ox of the householder gored him, or the dog of the householder bit him, he [the householder] is exempt [from the payment of damages to the worker]. If he told him, "Enter," the householder is liable [damages].

Mishnah Baba Kamma 7:7

לא יגדל אדם את הכלב אלא א"כ היה קשור בשלשלת.	One should not raise the dog unless it is bound with a chain.
--	---

Jerusalem Talmud, Baba Kamma 7:7

לא יגדל אדם את הכלב, אלא א"כ קשור בשלשלת. אמר רבי יוסי בי רבי חנינה: כל המגדל כלב רע בתוך שלו, עליו הכתוב אומר: למס מרעהו חסד (איוב ו:יד).	R. Yossi said in the name of R. Haninah: <i>scripture says of anyone who raises a bad dog within his property: "He also withholds kindness from a friend" (Job 6:14).</i> [trans. rdl]
--	--

Babylonian Talmud, Baba Kamma 83a

לא יגדל אדם את הכלב אלא א"כ קשור בשלשלת. אמר רבנן: תנו רבנן לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלת אבל מגדל הוא בעיר הסמוכה לספר וקושרו ביום ומתירו בלילה תניא רבי אליעזר הגדול אומר המגדל כלבים כמגדל חזירים למאי נפקא מינה למיקם עליה בארור אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן בבל כעיר הסמוכה לספר דמי תרגמה נהרדעא דריש ר' דוסתאי דמן בירי (במדבר י') ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל ללמדך שאין שכינה שורה על ישראל פחות משני אלפים ושני רבבות חסר אחת והיתה אשה מעוברת ביניהם וראויה להשלים ונבח בה כלב והפילה נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל	NO MAN SHOULD BREED A DOG UNLESS IT IS ON A CHAIN etc. Our Rabbis taught: No man should breed a dog unless it is kept on a chain. He may, however, breed it in a town adjoining the frontier where he should keep it chained during the daytime and loose it only at night. It was taught: R. Eliezer the Great says that he who breeds dogs is like him who breeds swine. What is the practical bearing of this comparison? — That he5 be declared cursed. R. Joseph b. Manyumi said in the name of R. Nahman that Babylon was on a par with a town adjoining the frontier. This, however, was interpreted to refer to Nehardea. R. Dostai of Bira expounded: And when it rested, he said, Return O Lord unto the tens of thousands [and] the thousands of Israel. This, [he said,] teaches that the Shechinah does not rest upon Israel if they are less than two thousand plus two tens of thousands. Were therefore the Israelites [to be twenty-two thousand] less one, and there was there among them a pregnant woman thus capable of completing the number, but a dog barked at her and she miscarried, the [dog]
--	---

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

<p>היהא איתתא דעלת למיפא בההוא ביתא נבח בה כלבא אמר לה מריה לא תיסתפי מיניה שקולי ניביה אמרה ליה שקילי טיבותיך ושדיא אחיזרי כבר נד ולד:</p>	<p>would in this case cause the Shechinah to depart from Israel. A certain woman entered a neighbour's house to bake [there bread], and a dog suddenly barked at her, but the owner of the house said to her: Do not be afraid of the dog as its teeth are gone. She, however, said to him: Take thy kindness and throw it on the thorns, for the embryo has already been moved [from its place].</p>
---	---

Rashi (1040-1105, France)	
<p>לספר: מרקא בין ישראל לעובדי כוכבים וצריכה שימור.</p>	<p>To a town adjoining the border: A grey area between Israel and idolators that needs protecting. [trans. rdl]</p>

Tur Hoshen Mishpat 409:6 Jacob ben Asher (1269-1343, Spain)	
<p>ואסור לגדל כלב רע אלא אם כן הוא אסור בשלשאות של ברזל וקשור בהן. ובעיר הסמוכה לספר מותר לגדלו וקשורו ביום ומתירו בלילה.</p>	<p>It is forbidden to raise a bad dog unless he is bound with metal chains and tied up with them. And in a city close to the border it is permitted to raise him, but one needs to tie him during the day and release him at night.</p>

Darkhei Moshe, ibid. Moses Isserles (1530-1572, Poland)	
<p>ובהגהות אלפסי החדשים כתב: "בהשתא שאנו שרויים בן הגוים בכל, ענין שרי". מיהו נ"ל באם הוא כלב רע המזיק אסור.</p>	<p>And in the new notes of the Alfasi [Yitzhak Alfasi "of Fez," 1013-1103, Algeria; acronym: RIF] he writes "<i>Now that we live amongst the gentiles, it is in all ways permitted.</i>" But it appears to me that if it is a bad dog that causes violence, it is forbidden. [trans. rdl]</p>

HaShiltai Giborim on Alfasi Joshua Boaz ben Simon Baruch (d. 1557, Spain, Italy)	
<p>תמהני מהיכן נהגו לגדל כלבים! ונראה דשמא דווקא בעיר הסמוכה לספר ביום שאינן יראין, קושרו. אבל בלילה שצריכין שימור יתרה מתירו. ואנן שדרין ביניהם, אפילו ביום מתירין בעיר הסמוכה לספר, כלילה דמי: כי היכי דעיר הסמוכה לספר מתירין בלילה ה"נ לדידן אפילו ביום.</p>	<p>I am shocked! From whence did Jews get the permission to raise dogs? And it appears that this is specifically in a city next to the border during the day when they are not afraid. But at night when you need extra security one frees the dog. And we who dwell amongst them (the Gentiles), even during the day we set the dog loose – just as we do at night (in the Land of Israel) in a border city, for this (living amongst Gentiles) is akin to night. For just as in a border city we set the dog loose at night, so too we set the dog loose even during the day.</p>

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

Yam Shel Shlomo, responding to HaShiltai Giborim Shlomo Luria, the MaHaRSHaL (1510-73, Poland)

ולא נהירא כלל! חדא דעינינו רואות
דאין אנו צריכין שימור יותר ביום
אע"פ שאנו דרין ביניהם לעניין
שיצילו אותנו הכלבים יותר מעיר
הסמוכה לספר. וכי היכי דקושרו
לשם ביום ה"נ לדידן. ועוד נהי
דאיכא חששא טובא האידינא וצריכים
יותר שימור מ"מ אינה נראה להתיר
כלבים דאיכא השמת דמים בבית
וסכנות נפשות מחמת חששא דשמור
ממון ולא אמרו חכמים, אלא ומתירו
בלילה. כלומר בזמן שאין אנשים
מצוין וליכא השמת דמים בביתו
שכיח כלל, משא"כ ביום...

This is not at all correct! Firstly that our eyes see that we do not need more guarding during the day even though we dwell amongst them [the Gentiles] so that our dogs will save us only more than in a border town. Actually just as we tie up the dog during the daytime, so too for us today. Furthermore even if there is a greater worry in our present time, necessitating more guarding, nonetheless it makes no sense to permit dogs for there is a "placing of blood" in the house, and a mortal danger due to the fear of guarding money. And the sages only said to let [the dog] loose at night, that is at a time when people are not around and the concern of "placing blood" [to be shed] in your house doesn't exist during the day... so the permission is only to raise a dog that is not bad.

Jerusalem Talmud, Trumot 8:7

חד בר נש זמין חד רבן.
ואייתיב כלבא גביה. א"ל:
ביזיון אנא ח"ב לך?! א"ל ר',
טיבו אנא משלם ליה! שביין
עלון לקרתא. עאל מינהון בעא
מינסב איתתי. ואכל ביצין.

A certain person invited a sage to his house and sat his dog next to him. [The sage] asked him: *How did I merit this insult?* [The householder] responded: *My Master, I am repaying him [i.e. You] for his [i.e. your] goodness! Kidnappers came to the town. One of them came and wanted to take my wife. And the dog ate his testicles.* [trans. rdl]

SECTION III: 'DEFENSE'

Babylonian Talmud, Sanhedrin 72a

משנה. הבא במחתרת נידון על שם
סופו היה בא במחתרת ושבר את
החבית אם יש לו דמים חייב אם אין
לו דמים פטור:
גמרא אמר רבא מאי טעמא
דמחתרת חזקה אין אדם מעמיד
עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי
אזילנא קאי לאפאי ולא שביק לי ואי
קאי לאפאי קטילנא ליה והתורה
אמרה אם בא להורגך השכם להורגו

Mishnah. [the thief] who burrows his way in is judged on account of its probable outcome. if he broke through and broke a jug, should there be 'blood-guiltiness' for him, he must pay [for the jug], but if there is no 'blood-guiltiness' for him, he is not liable. Gemara. Raba said: what is the reason for the law of breaking in? Because it is certain that no man is inactive where his property is concerned; therefore this one [the thief] must have reasoned, 'If I go there, he [the owner] will oppose me and prevent me; but if he does I will kill him.' Hence the Torah decreed, 'If he come to slay thee, forestall by slaying him'.

Babylonian Talmud, Sanhedrin 73a

משנה ואלו הן שמצילין אותן
בנפשן הרודף אחר חבריו להרגו
ואחר הזכר ואחר הנערה
המאורסה אבל הרודף אחר

Mishnah. The following must be saved [from sinning] even at the cost of their lives: he who pursues after his neighbour to slay him, [or] after a male [for pederasty]. [or] after a betrothed maiden [to

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

בהמה והמחלל את השבת ועובד <עבודת כוכבים> {עבודה זרה} אין מצילין אותן בנפשו: גמרא ת"ר מניין לרודף אחר חבירו להרגו שניתן להצילו בנפשו ת"ל (ויקרא יט) לא תעמוד על דם רעך והא להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך אין ה"נ ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן אתיא בקל וחומר מערה המאורסה מה נערה המאורסה שלא בא אל אלא לפוגמה אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו רודף אחר חבירו להרגו על אחת כמה וכמה וכי עונשין מן הדין דבי רבי תנא הקישא הוא (דברים כב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש וכי מה למדנו מרוצח מעתה הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש רוצח לנערה המאורסה מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח ניתן להצילו בנפשו ונערה מאורסה גופה מנלן כדתנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי רבי ישמעאל (דברים כב) ואין מושיע לה הא יש מושיע לה בכל דבר שיכול להושיע גופא מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך והא מהכא נפקא מהתם נפקא אבדת גופו מניין ת"ל והשבותו לו אי מהתם הוה אמינא ה"מ בנפשיה אבל מיטרח ומיגר אגורי אימא לא קמ"ל

dishonour her]. but he who pursues after an animal [to abuse it]. or would desecrate the sabbath, or commit idolatry, must not be saved [from sinning] at the cost of his life. Gemara. Our Rabbis taught: whence do we know that he who pursues after his neighbour to slay him must be saved [from sin] at the cost of his own life? From the verse, 'Thou shalt not stand by the blood of thy neighbour' (Lev. 19:16). But does it come to teach this? Is it not employed for the following [Baraita] that has been taught: Whence do we know that if a man sees his fellow drowning, mauled by beasts, or attacked by robbers, he is bound to save him? From the verse, Thou shalt not stand by the blood of thy neighbor! — That in truth is so. Then whence do we know that [the pursuer] must be saved at the cost of his own life? — It is inferred by an ad majus reasoning from a betrothed maiden. If a betrothed maiden, whom he wishes merely to dishonour, yet the Torah decreed that she may be saved by the life of her ravisher, how much more so does this hold good for one who pursues his neighbour to slay him. But can punishment be inflicted as a result of an ad majus conclusion? — The School of Rabbi taught, It is derived by analogy: 'For as when a man riseth against his neighbour, and slayeth him, even so in this matter' (Deut. 22:26). But what do we learn from this analogy of a murderer? Thus, this comes to throw light, and is itself illumined. The murderer is compared to a betrothed maiden; just as a betrothed maiden must be saved [from dishonour] at the cost of his [her violater's] life, so in the case of a murderer, he [the victim] must be saved at the cost of his [the attacker's] life. And whence do we know this of betrothed maiden? — As was taught by the School of R. Ishmael. For the School of R. Ishmael taught; [The betrothed damsel cried]; 'and there was none to save her' (ibid. 27), but, if there was a rescuer, he must save her by all possible means [including the death of her ravisher]. [To revert to] the above text: 'Whence do we know that if a man sees his neighbour drowning, mauled by beasts, or attacked by robbers, he is bound to save him? From the verse, Thou shalt not stand by the blood of thy neighbour.' But is it derived from this verse? Is it not rather from elsewhere? Viz., Whence do we know [that one must save his neighbour from] the loss of himself? From the verse, 'And thou shalt restore him to himself/himself!' (Deut. 22:2) — From that verse I might think that it is only a personal obligation, but that he is not bound to take the trouble of hiring men [if he cannot deliver him himself]: therefore, this verse teaches that he must.

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

SECTION IV: 'DO NOT DESTROY'

Deuteronomy 20:19	
יט כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְּסָהּ, לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ לְנֹדֶם עָלֶיהָ גֶרְזֵן--כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל, וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת: כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, לְבֹא מִפְּנֵיךְ בְּמִצּוֹר.	19 When thou shalt besiege a city a long time, in making war against it to take it, thou shalt not destroy the trees thereof by wielding an axe against them; for thou mayest eat of them, but thou shalt not cut them down; for is the tree of the field man, that it should be besieged of thee?

Abraham ibn Ezra (1089-1167, Spain)
For the trees of the field are humanlike, because he is injuring human beings by injuring the means of human life... you shall not destroy fruit trees, which are a source of life for humans. It is only permitted to eat from them and it is forbidden for you to destroy them in order to lay siege against a city. [trans. rdl]

Babylonian Talmud, Shabbat 105b	
משנה הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין פטורין גמרא כהאי גוונא מי שרי והתניא ר"ש בן אלעזר אומר משום חילפא בר אגרא שאמר משום ר' יוחנן בן נורי המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו יהא בעיניך כעובד ע"ז שכך אומנתו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו עבוד ע"ז והולך ועובד	Mishnah. He who tears in his anger or [in mourning] for his dead, and all who effect damage are exempt Gemara. He who rends his garments in his anger, he who breaks his vessels in his anger, and he who scatters his money in his anger, regard him as an idolater, because such are the wiles of the Tempter: To-day he says to him, 'Do this'; to-morrow he tells him, 'Do that,' until he bids him, 'Go and serve idols,' and he goes and serves [them].

Mishnah Shabbat 6:4	
לא ייצא האיש לא בסיף, ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה, ולא ברומח. ואם יצא, חייב חטאת. רבי אליעזר אומר, תכשיטין הן לו; וחכמים אומרים, אינן לו אלא גנאי, שנאמר "וכיתתו חרבותם לאיתים, וחניתותיהם למזמרות" (ישעיהו ב,ד).	A man must not go out with a sword, bow, [a triangular shaped] shield, [a round] shield, or with a spear; and if he does go out, he incurs a sin-offering [since these are not clothes, they are Biblically forbidden]. Rabbi Eliezer says: They are ornaments [of grandeur] for him. But the Sages maintain, [These are not grandiose, rather], they are merely shameful, for it is said, "and they shall beat their swords into plowshares and their spears into pruning hooks; nation shall not lift a sword against nation, nor shall they learn war any more" (Isaiah 2:4) [and if these were indeed ornaments of grandeur, they would not be banished in the future].

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

SECTION V: 'THE VOW OF DEATH'

Judges 11	
א וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי, הֵיָה גִבּוֹר חַיִּל, וְהוּא, בֶּן-אִשָּׁה זוֹנָה; וַיּוֹלֵד גִּלְעָד, אֶת-יִפְתָּח.	1 Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valour, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.
ב וַתֵּלֶד אִשְׁת-גִּלְעָד לוֹ, בָּנִים; וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי-הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת-יִפְתָּח, וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-תִנְחַל בְּבֵית-אָבִינוּ--כִּי בֶן-אִשָּׁה אַחֲרָת, אָתָּה.	2 And Gilead's wife bore him sons; and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of another woman.'
ג וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אָחָיו, וַיָּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב; וַיִּתְלַקְטוּ אֵל-יִפְתָּח אַנְשִׁים רִיקִים, וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ.	3 Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.
יא וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם-זִקְנֵי גִלְעָד, וַיִּשְׁימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין; וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת-כָּל-דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה, בַּמִּצְפָּה.	11 Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the LORD in Mizpah. {P}
כט וַתְּהִי עַל-יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה, וַיַּעֲבֵר אֶת-הַגִּלְעָד וְאֶת-מְנַשֶּׁה; וַיַּעֲבֵר, אֶת-מִצְפֵּה גִלְעָד, וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד, עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן.	29 Then the spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.
ל וַיִּדַר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה, וַיֹּאמֶר: אִם-נִתּוֹן תִּתֵּן אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן, בְּיָדִי.	30 And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,
לא וְהָיָה הַיּוֹצֵא, אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְלֹתַי בֵּיתִי לְקִרְאָתִי, בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם, מִבְּנֵי עַמּוֹן--וְהָיָה, לַיהוָה, וְהַעֲלִיתִיהוּ, עֹלָה.	31 then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt-offering.'
לג וַיַּכֶּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד-בְּאֶרֶץ מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר, וְעַד אָבֶל כְּרָמִים, מְכָה, גְּדוֹלָה מְאֹד; וַיִּכְנַעוּ בְּנֵי עַמּוֹן, מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.	33 And he smote them from Aroer until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim, with a very great slaughter. So the children of Ammon were subdued before the children of Israel.
לד וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה, אֶל-בֵּיתוֹ, וְהִנֵּה בָתּוֹ יֹצֵאת לְקִרְאָתוֹ, בְּתֻפִּים וּבַמְחֹלּוֹת; וְרַק הִיא יְחִידָה, אֵין-לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אוֹ-בַת.	34 And Jephthah came to Mizpah unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances; and she was his only child; beside her he had neither son nor daughter.
לה וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו, וַיֹּאמֶר אָהָה בָּתִּי הִכְרַע הִכְרַעַתְנִי, וְאַתָּה, הָיִית בְּעֵקְרִי; וְאַנְכִי, פְּצִיתִי פִּי אֶל-יְהוָה, וְלֹא אוּכַל, לָשׁוּב.	35 And it came to pass, when he saw her, that he rent his clothes, and said: 'Alas, my daughter! thou hast brought me very low, and thou art become my troubler; for I have opened my mouth unto the LORD, and I cannot go back.'
לו וַתֹּאמֶר אֵלָיו, אָבִי פְצִיתָה אֶת-פִּיךָ אֶל-יְהוָה--עָשָׂה לִּי, כְּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ: אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת, מֵאֲבִיבֶיךָ--מִבְּנֵי עַמּוֹן.	36 And she said unto him: 'My father, thou hast opened thy mouth unto the LORD; do unto me according to that which hath proceeded out of thy mouth; forasmuch as the LORD hath taken vengeance for thee of thine enemies, even of the children of Ammon.'
לז וַתֹּאמֶר, אֶל-אָבִיהָ, יַעֲשֵׂה לִּי, הַדָּבָר הַזֶּה: הֲרַפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים, וְאַלְכֶה וַיִּבְדַּתִּי עַל-הַהָרִים, וְאֶבְכֶה עַל-בְּתוּלִי, אָנֹכִי וְרַעִיתִי (וְרַעוּתִי).	37 And she said unto her father: 'Let this thing be done for me: let me alone two months, that I may depart and go down upon the mountains, and bewail my virginity, I and my companions.'

GUNS & WOMB, Beyond Control? A Jewish Suggestion

Midrash Tanhuma: end of Leviticus

- A And was not Phinehas there [in that generation]? And [nonetheless Jephthah] said: I cannot retract! But Phinehas said: I am the High Priest, son of the High Priest. Shall I lower myself and seek out an ignoramus! And Jephthah said: I am the head of the tribes of Israel, chief of the Captains. Shall I lower myself and seek out a commoner! Between the two of them the wretched maiden was lost. The two were guilty of her death...
- B His daughter said: My Father, is it written in the Torah that one should offer up children on the altar? Is it not written: "When any of you presents an offering to the Lord – you shall choose your offering from the herd or from the flock" (Lev. 1:2): "From the herd" and not "from the human!" He replied: my daughter, I made a vow: "that the departee who departs..." She said, Jacob our father vowed: "all that you shall give me, I will set aside a tithe for you" (Gen. 28:22): The Holy One Blessed be He gave him twelve tribes, perhaps he sacrificed them? Furthermore when she [Hannah] vowed, saying: "if you shall grant your maidservant a male child, I shall give him to the Lord all the days of his life" (I Samuel 1:11); did she perhaps sacrifice her son to the Holy One Blessed be He? All these things she said to him and he did not listen to her. She said to him: permit me to go to Court, perhaps one of them [the judges] will find a loophole out of your words [vow]... she went and they did not find the loophole.

"A Vow of Death" by Daniel Landes from Confronting Omnicide, edited by Daniel Landes (Simon Wiesenthal Center, Jason Aronson Press, New Jersey, 1991)

The biblical account taken with rabbinic explication provides us with a tale of foreboding of the consequences of ruthless war. Such a war is fought in order to win, and winning means the readiness to sacrifice the very thing one is fighting for: the lives of one's children. This story warns us of the utter folly that lies in articulated, planned for, and played at mutually assured destruction. Such a system, once put into motion seems impossible to stop. The story of Jephthah's daughter is a cry to break out of straitjacketed rigidity of these structures of destruction. It urges us to revoke such vows, to assume the risk of losing by restraint in the very process of struggle, and never to place this mechanism in motion: "He [Jephthah] rose and slaughtered her before the Holy One, Blessed be He. The Holy Spirit cried out: "They have put their children to fire... which I have never commanded, never decreed, and which never came to My mind" (Midrash Tanhuma, Jeremiah 19:5).

Rambam, Mishneh Torah, Book of Damages, The Laws of Murderers, Ch. 12

יב אסור למכור לעובדי כוכבים כל כלי המלחמה ואין משחזין להם את הזיין ואין מוכרין להן לא סכין ולא קולרין ולא כבלים [של ברזל] ולא שלשלאות של ברזל הינדואה ולא דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים אבל מוכרין להן תריסין שאין אלא להגן:

12 It is forbidden to sell gentiles any weaponry. We may not sharpen weapons for them or sell them a knife, chains put on the necks of prisoners, fetters, iron chains, raw Indian iron, bears, lions, or any other object that could cause danger to people at large. One may, however, sell them shields, for these serve only the purpose of defense.

GUNS & WOMD, Beyond Control? A Jewish Suggestion

יג וכשם שאסרו למכור לעובד כוכבים כך אסרו למכור לישראל שמוכר לעובד כוכבים. ומותר למכור כלי זיין לחיל של בני המדינה מפני שהן מגינין על ישראל:

יד כל שאסור למכור לעובד כוכבים אסור למכור לישראל שהוא ליסטים מפני שנמצא מחזיק יד עוברי עבירה ומכשילו. וכן כל המכשיל עור בדבר והשיאו עצה שאינה הוגנת או שחזיק ידי עוברי עבירה שהוא עור ואינו רואה דרך האמת מפני תאות לבו הרי זה עובר בלא תעשה שנאמר ולפני עור לא תתן מכשול הבא ליטול ממך עצה תן לו עצה ההוגנת לו:

13 Just as it is forbidden to sell such weaponry to a gentile, so too, is it forbidden to sell it to a Jew who will sell it to a gentile. It is permitted to sell weapons to the soldiers of the country in which one lives, because they defend the Jewish inhabitants of the land.

14 Every article that is forbidden to be sold to a gentile is also forbidden to be sold to a Jewish robber, for by doing so one reinforces a transgressor and causes him to sin. Similarly, anyone who causes a person who is blind with regard to a certain matter to stumble and gives him improper advice, or who reinforces a transgressor - who is spiritually blind, for he does not see the path of truth, because of the desires of his heart - transgresses a negative commandment, as Leviticus 19:14 states: "Do not place an obstacle in front of a blind man." When a person comes to ask advice from you, give him proper counsel.